

"Тут і тепер". Її чарівна душа

Написав Світлана Балагула
Неділя, 29 січня 2017, 09:51 -

Джерело: [Обозреватель](#)

Я люблю творчість Ірен Роздобудько. Мої почуття перевірені часом, бо все, до чого торкається її чарівна душа через створення нового, стає також чарівним.

["Тут і тепер"](#) - це не тільки частина життя чотирьох подруг, це важливий період новітньої історії України. Дуже багато можна цитувати. Але краще вивчити напам'ять та розповідати дітям та онукам разом з казками, щоб в усіх українців відродилося почуття рідної домівки в своїй країні.

"Якщо життя дасть тріщину, котра розділить їхній світ на справжнє і несправжнє, у них є вихід: смерть, слава, свобода. Так вони вирішили давним-давно, коли ці поняття були від них такими ж далекими, як безіменні зірки на небі. (...)

...свобода - так свобода, подумала Лара.

...слава - та ж прірва, тільки завалена квітами, пригадала Джулія.

...смерть не гірший вихід, посміхнулась Ельміра.

...Сусана виймала з мікрохвильовки підгорілу індичку і думала, фіг з нею, гори все синім полум'ям! Небо над її рідним містом дійсно горіло синім. Червоним. Зеленим. Золотим. Можливо, не так яскраво і не так святково, як раніше, але непереможно!" ("Тут і тепер").

- *Для кого написана Ваша книга? Чи буде продовження? А може фільм?*

"Тут і тепер". Її чарівна душа

Написав Світлана Балагула
Неділя, 29 січня 2017, 09:51 -

- Часом я пишу таку книжку, якої мені не вистачає самій. У випадку з "Тут і тепер" склалося саме так. Спочатку захотілося почитати якусь теплу, навіть зворушливу історію про людей, яка б починалася з дитинства і закінчувалася нашими днями. Щоби вона була оптимістичною, щоб на ній можна було б відпочити, відволіктися від власних проблем і стежити за героями, ніби за самим собою. От щоби довго не шукати саме такої книжки, я написала її сама!))) Про продовження зараз важко говорити.

Власне, так склалося, що майже всі мої книжки можна дописати. Це колись стало відкриттям і для мене самої

Навіть вже ніби то завершений "Гудзик", вже маючи і продовження, передбачає ще один розвиток історії. Думаю, що "Тут і тепер" так само можна було б розвинути. Але навряд чи я це зроблю найближчим часом – у мене зараз "на столі" не менше п'яти розпочатих романів. Треба з цим щось робити.)))

І про кіно. На жаль, це залежить не від мене. Думаю, що могла б вийти непогана сага серії на чотири. Але поки що таких пропозицій не маю.

- Історії подруг переплітаються з історією України. Знаю, Ви відправляєте книги українською мовою в бібліотеки Донбасу. Яка реакція на опис "Русского мира"?

- Не тільки я, але й багато письменників відправляли книги і на фронт, і в бібліотеки звільнених міст і селищ. Я завжди відгукувалась на особисті прохання бібліотекарів і рада, що мої книжки потрапили в Лісічанськ, в Слов'янськ, в Краматорськ, в Артемівськ – туди, звідки надходили такі прохання. Це означає, що люди там потребують "свого". Я не думаю, що ті, хто прагнув "русского мира" їх читають і не знаю реакції таких людей. Але, гадаю, що ця ілюзія вже розвіяна. Знаю, що пересічні громадяни на Донбасі просто хочуть миру. А коли він настане, почнуть читати книжки. І, можливо, якісь мої рядки теж допоможуть розгрісти кашу в головах, яку заварив цей "русский мир".

- Я розумію, що війна за сході - це і Ваш особистий біль. Як Ви вважаєте, що може зупинити агресію Росії на території України? Що чекає Крим? І яке майбутнє у людей, які

живуть в Україні з ненавистю в серці до своєї країни?

- Про це багато говорять. Але важко щось спрогнозувати в двох рядках... Як на мене, ця агресія триває кілька століть, а останні три роки просто довели, наскільки Україна, попри всю зневагу, яку вона відчувала всі ці століття, важлива для "сусіда". Важлива настільки, що він, цей "сусід", готовий платити за панування над Україною власною економікою, благополуччям і життям своїх же громадян, зрештою, переступити через всі міжнародні норми. Такі дії рано чи пізно будуть засуджені і покарані.

Війна на Донбасі закінчиться, коли російські війська підуть з території, заберуть звідти свою техніку - тоді питання наведення ладу дійсно вирішиться за кілька тижнів. З Кримом – складніше. Взагалі, вже є сумний досвід тих територій, куди ступила нога "руського мира": колись мальовнича Абхазія, Предністров'я (до речі, я там була і вжахнулася, тому, що побачила – такому кидку в 80-ті роки), та навіть Чечня, країна гордих горців, яку важко було уявити "купленою" чи поневоленою.

А ті, хто живе з ненавистю до своєї країни, завжди відчуватимуть таку ж зневагу. Це – як бумеранг. Все просто

- Ваша творчість зараз входить в програму української освіти. А плануються переклади на інші мови?

- У мене перекладена англійською мовою лише одна книжка – "Гудзик". Можливо, є ще переклади оповідань, про які я не знаю. Я цим мало переймаюсь. Загалом, перекладати книжки пропонують самі ж читачі. Були такі пропозиції з Чехії, Італії, Португалії – там, де живуть українці. Але книжковий бізнес – складна штука і просто так, на ентузіазмі добрих людей, перекладати книжки неможливо. На це має бути запит іноземних видавництв і відповідні кошти за працю перекладача і якась видавнича стратегія – купа різних "бізнесових" проблем.

А якщо дуже-дуже чесно: це велика ілюзія, що ти комусь потрібен в інших країнах. Ну, вийде якимось дивом ще одна книжка. Або дві. І що? Потішиться самолюбство – і все.

"Тут і тепер". Її чарівна душа

Написав Світлана Балагула
Неділя, 29 січня 2017, 09:51 -

А я і так щаслива, адже мої книжки – українською мовою! – є в українських бібліотеках Канади, США, Франції і, мабуть там, де я і не знаю – завдяки моїм вірним читачам. Тому мені важливо, що маю читачів серед своїх земляків – і тут, і за кордоном, що ми розуміємо одне одного так, як не зрозуміє жоден іноземний читач. У них своїх проблем вистачає...)))

Побажання читачам "Обозревателя"

Хотілося б побажати чогось оригінального, але передусім, побажаю здоров'я. А це означає все: родинний затишок, добробут, гармонію, прагнення до нового, рух вперед і бажання жити. Така от є складова в понятті "щастя". От її я і бажаю всім, хто читає ці рядки!